KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.3.2020 r.
COM(2020) 92 final

2020/0039 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Koreą została podpisana w dniu 6 października 2010 r. i zawarta w 2015 r. poprzez przyjęcie decyzji Rady 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony („decyzja”). Protokół w sprawie współpracy kulturalnej (zwany dalej protokołem), który został zawarty przez Strony w ramach umowy o wolnym handlu, określił ramy dla współpracy Stron w celu ułatwienia wymiany związanej z działalnością kulturalną oraz wymiany dóbr i usług w dziedzinie kultury, w tym w sektorze audiowizualnym, a także w celu poprawy warunków zarządzania taką wymianą.

Podpisując protokół, Strony ustaliły zgodnie ze swoim prawodawstwem, między innymi, że w odniesieniu do koprodukcji audiowizualnych przyznają producentom Strony UE i Korei uprawnienia do korzystania z odpowiednich systemów promowania lokalnych/regionalnych treści kulturowych pod pewnymi szczególnymi warunkami.

Takie koprodukcje mogą być uważane za utwory europejskie na obszarze UE i za utwory koreańskie na terytorium Korei, o ile spełniają postanowienia art. 5 protokołu (zob. w szczególności ust. 8 lit. a)–c)).

Ramy te ustanowiono na trzy lata (od 1 lipca 2011 r. do 30 czerwca 2014 r.) i przedłużono je dwukrotnie na kolejne trzy lata. Pierwsze przedłużenie obowiązywało do dnia 30 czerwca 2017 r., a obecne uprawnienie obowiązuje do dnia 30 czerwca 2020 r. Obecnie proponuje się, aby Rada stwierdziła przedłużenie obowiązywania uprawnienia na kolejne trzy lata.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Podprogram MEDIA w ramach programu „Kreatywna Europa” wspiera rozwój i rozpowszechnianie europejskich utworów audiowizualnych pochodzących z uczestniczących w nim europejskich krajów. Beneficjenci z państw trzecich mogą uczestniczyć w ramach niektórych systemów, jeśli spełnione są pewne warunki.

Niektóre systemy przyczyniają się do tworzenia warunków korzystnych dla koprodukcji, w szczególności systemy szkoleń i dostępu do rynku finansujące targi, spotkania i warsztaty umożliwiające tworzenie sieci kontaktów, także z udziałem Korei. Ponadto system międzynarodowej koprodukcji ułatwia współpracę europejskim i międzynarodowym partnerom koprodukcji, w tym z Korei, oraz zapewnia pośrednie wsparcie dla utworów audiowizualnych realizowanych w koprodukcji przez międzynarodowe fundusze koprodukcyjne, w tym koprodukcji z Koreą pod pewnymi warunkami.

• Spójność z innymi politykami Unii

Protokół w sprawie współpracy kulturalnej został zawarty przez UE i Koreę w 2015 r. w ramach umowy o wolnym handlu. Był on w szczególności postrzegany jako instrument promujący

Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) z 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego.

Obowiązujące uprawnienie przewiduje wspieranie koprodukcji przez grupy krajowych systemów i funduszy na rzecz produkcji audiowizualnych. Uprawnienie pozwala również kwalifikować utwory powstałe w koprodukcji jako utwory europejskie objęte zakresem definicji utworów europejskich zawartej w art. 1 lit. n) ppkt (iii) dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (AVMSD).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

W art. 5 protokołu określono procedurę przedłużania okresu obowiązywania uprawnienia. Stosowne kroki zostały podjęte.

Art. 5 ust. 8 protokołu stanowi, że jeśli zapadnie decyzja o przedłużeniu uprawnienia, jego obowiązywanie może zostać przedłużone o kolejny okres trzech lat, a następnie będzie automatycznie przedłużane na kolejne okresy tej samej długości, chyba że jedna ze Stron wypowie uprawnienie w drodze pisemnego zawiadomienia na co najmniej trzy miesiące przed upływem okresu obowiązywania. Koprodukcje, nad którymi pracowano przed wypowiedzeniem uprawnienia, będą mogły w dalszym ciągu korzystać z odpowiednich systemów promowania lokalnych/regionalnych treści kulturowych.

Należy przedstawić wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przedłużenia obowiązywania uprawnienia. Wniosek taki powinien być oparty na art. 218 ust. 6 TFUE, ponieważ dotyczy on stwierdzenia przedłużenia stosowania części umowy międzynarodowej. Zasady dotyczące sposobu podejmowania decyzji przez instytucje UE są ustanowione w Traktatach i nie leżą w gestii państw członkowskich ani samych instytucji. Decyzje Rady dotyczące zawarcia umów międzynarodowych nie mogą wprowadzać odstępstwa od Traktatów w odniesieniu do procedury stwierdzenia przedłużenia obowiązywania zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych, których dotyczą.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Przedłużenie obowiązywania uprawnienia będzie stanowić szansę dla europejskiego przemysłu audiowizualnego na utrzymanie swojej obecności na rynku oraz dalsze zwiększanie udziału w rynku, doświadczenia i wiedzy na rynku koreańskim, który szybko rośnie.

Chociaż niektóre państwa członkowskie z powodzeniem podejmowały koprodukcje audiowizualne na zasadzie dwustronnej, wiele innych państw ich jeszcze nie podjęło i w związku z tym uprawnienie na szczeblu UE nadal umożliwia udział większej liczby państw.

Komisja Europejska ma ograniczone kompetencje w zakresie produkcji filmów, ponieważ zajmują się tym krajowe fundusze filmowe, także w odniesieniu do koprodukcji międzynarodowych. Dlatego, aby wdrożyć protokół w praktyce, konieczne będzie większe zaangażowanie krajowych funduszy filmowych.

- **Proporcjonalność**

Badania i dane Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego wykazały, że koprodukcje prowadzą do zwiększenia liczby odbiorców. W 2017 r. filmy europejskie w Korei stanowiły 17 % filmów w momencie premiery, ale zgromadziły tylko 5 % widzów. Różnica między liczbą kinowych premier i liczbą widzów świadczy o tym, że istnieje duży niewykorzystany potencjał, a lepsza współpraca mogłaby przyczynić się do wykorzystania tego potencjału. Uprawnienie do koprodukcji mogłoby stworzyć większe możliwości dla europejskiego przemysłu audiowizualnego w zakresie promocji i eksportu do Korei oraz wejścia na rynek azjatycki. W związku z tym realizacja uprawnienia dotyczącego koprodukcji pomogłaby zwiększyć udział rynkowy w czasie, gdy rynek ten rośnie (ogólne przychody ze sprzedaży biletów w Korei wzrosły o 23 % między 2013 a 2017 r.). Jednak obecność koreańskich filmów w UE jest dość ograniczona (dane za lata 2014–2018 pokazują, że udział filmów w momencie premiery wynosi 0,4 %, a udział widzów – 0,1 %).

Wydaje się, że niewdrożenie do tej pory protokołu wynika z braku konkretnych informacji na temat zachęt dostępnych w odniesieniu do koprodukcji na szczeblu krajowym. W związku z tym należy podjąć ukierunkowane działania (obejmujące dostęp do finansowania, szkoleń i tworzenia sieci kontaktów) zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym.

Również sukces w zakresie dwustronnych koprodukcji pokazuje, że istnieje potencjał i możliwości, by zrobić więcej. W dyskusjach wstępnych w Grupie Roboczej ds. Audiowizualnych państwa członkowskie wskazały, że są skłonne do współpracy na szczeblu unijnym w celu wspierania koprodukcji realizowanych w ramach protokołu, czerpiąc z najlepszych praktyk na szczeblu dwustronnym.

- **Wybór instrumentu**

Odpowiednim instrumentem dotyczącym wyraźnego oświadczenia o odnowieniu uprawnienia jest decyzja Rady na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE, ponieważ chodzi tu o przedłużenie stosowania części umowy międzynarodowej.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Protokół przewiduje, że każda ze Stron tworzy Wewnętrzną Grupę Doradczą składającą się z przedstawicieli sektora kulturalnego i audiowizualnego działających w obszarach objętych tym protokołem. Posiedzenie Wewnętrznej Grupy Doradczej UE odbyło się w dniu 17 października 2019 r. w Brukseli i miało na celu dokonanie oceny wyników realizacji uprawnienia pod względem zwiększania różnorodności kulturowej i wzajemnie korzystnej współpracy dotyczącej utworów powstających w koprodukcji. Zainteresowane strony uczestniczyły też w konsultacjach, przesyłając swoje pisemne komentarze

Ogólnie rzecz biorąc, zainteresowane strony odnotowały brak koprodukcji audiowizualnych UE-Korea zgodnych z warunkami określonymi w protokole i uznały, że protokół jest niemniej jednak potencjalnie użytecznym instrumentem. Odniosły się pozytywnie do przedłużenia obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji UE-Korea, choć

zgłoszono pewne zastrzeżenia co do jego wartości dodanej w praktyce, którą należy wyjaśnić. Zainteresowane strony doszły również do wniosku, że należy promować protokół na poziomie branży oraz na szczeblu państwowym i unijnym, aby podkreślać płynące z niego korzyści.

To właśnie w wyniku konsultacji z państwami członkowskimi oraz w świetle opinii Wewnętrznej Grupy Doradczej wzywa się obecnie Komisję do wystąpienia o przedłużenie okresu obowiązywania uprawnienia.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Badania i dane Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego wykazały, że koprodukcje prowadzą do zwiększenia liczby odbiorców.

W porównaniu z innymi rynkami eksportowymi w 2017 r. filmy europejskie w Korei stanowiły 17 % filmów w momencie premiery, ale zgromadziły tylko 5 % widzów. Różnica między liczbą kinowych premier i liczbą widzów świadczy o tym, że istnieje duży niewykorzystany potencjał, a lepsza współpraca mogłaby przyczynić się do wykorzystania tego potencjału. Uprawnienie do koprodukcji mogłoby stworzyć większe możliwości dla europejskiego przemysłu audiowizualnego w zakresie promocji i eksportu do Korei oraz wejścia na rynek azjatycki. W związku z tym realizacja uprawnienia dotyczącego koprodukcji pomogłaby zwiększyć udział rynkowy w czasie, gdy rynek ten rośnie (ogólne przychody ze sprzedaży biletów w Korei wzrosły o 23 % między 2013 a 2017 r.). Jednak obecność koreańskich filmów w UE jest dość ograniczona (dane za lata 2014–2018 pokazują, że udział filmów w momencie premiery wynosi 0,4 %, a udział widzów – 0,1 %).

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Brak.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja będzie stale monitorować realizację uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych w oparciu o dane pochodzące od branży i Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego, w szczególności jeśli chodzi o sektor produkcji animowanych.

Raz w roku w ramach Komitetu ds. Współpracy Kulturalnej przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich będą się spotykać z przedstawicielami Republiki Korei w celu monitorowania postępów i omawiania wyzwań i szans.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Obowiązywanie uprawnienia zostanie przedłużone na kolejne trzy lata, do czerwca 2023 r. Uprawnienie określono w art. 5 protokołu w następujący sposób:

„Do celów niniejszego protokołu koprodukcja oznacza utwór audiowizualny wyprodukowany przez producentów zarówno Korei, jak i Strony UE, w który ci producenci zainwestowali zgodnie z warunkami niniejszego protokołu.

Strony zachęcają do negocjowania nowych i wdrażania obowiązujących umów o koprodukcji między państwem członkowskim lub kilkoma państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Koreą. Strony ponownie potwierdzają, że państwa członkowskie Unii Europejskiej i Korea mogą przyznawać na rzecz powstałych w koprodukcji utworów audiowizualnych świadczenia finansowe określone w odpowiednich obowiązujących lub przyszłych dwustronnych umowach o koprodukcji, których stronami są państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich Unii Europejskiej i Korea.

Strony, zgodnie ze swym prawodawstwem, ułatwiają koprodukcje podejmowane przez producentów ze Strony UE i z Korei, w tym poprzez umożliwienie korzystania przez koprodukcje z odpowiednich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych.

Powstałe w koprodukcji utwory audiowizualne mogą korzystać z systemu Strony UE na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych w drodze uznania ich za utwory europejskie zgodnie z art. 1 lit. n) ppkt (i) dyrektywy 89/552/EWG zmienionej dyrektywą 2007/65/WE lub jej kolejnymi zmianami[1] do celów przewidzianych w art. 4 ust. 1 i art. 3i ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG zmienionej dyrektywą 2007/65/WE lub jej kolejnymi zmianami wymogów dotyczących promocji utworów audiowizualnych[2]. Powstałe w koprodukcji utwory audiowizualne mogą korzystać z koreańskich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 3, w drodze uznania ich za utwory koreańskie do celów art. 40 Promotion of Motion Pictures and Video Products Act (ustawy o promocji filmów i produktów wideo) (ustawa nr 9676 z dnia 21 maja 2009 r.) lub jej kolejnych zmienionych wersji, oraz art. 71 Broadcasting Act (ustawy o nadawaniu programów radiowo-telewizyjnych) (ustawa nr 9280 z dnia 31 grudnia 2008 r.) lub jej

[1] Najnowsze zmiany wprowadzono dyrektywą 2018/1808/UE zmieniającą dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywę o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku, *Dz.U. L 303 z 28.11.2018*.

[2] Idem s. 1; zmieniona dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych wzmacnia promocję utworów europejskich poprzez wymóg zawarty w art. 13 ust. 1, aby katalog wideo na żądanie obejmował co najmniej 30 % utworów europejskich i zapewniał ich odpowiednie wyeksponowanie.

kolejnych zmienionych wersji, oraz „Notice on Programming Ratio” (zawiadomienia o proporcjach programów) (zawiadomienie Koreańskiej Komisji Telekomunikacyjnej nr 2008-135 z dnia 31 grudnia 2008 r.) lub jego kolejnych zmienionych wersji.

Dotyczące koprodukcji uprawnienie do korzystania z odpowiednich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych przyznaje się pod następującymi warunkami:

a) powstałe w koprodukcji utwory audiowizualne są realizowane przez przedsiębiorstwa, które są i pozostają własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, odpowiednio, państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Korei lub, odpowiednio, obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub obywateli Korei;

b) dyrektorzy lub kierownicy reprezentujący przedsiębiorstwa zaangażowane w koprodukcję są obywatelami, odpowiednio, państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Korei i mogą wykazać się stałym adresem zamieszkania na terytorium tychże państw;

c) dla każdego innego niż utwór animowany utworu audiowizualnego powstającego w koprodukcji wymagany jest udział producentów z dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej. W odniesieniu do utworów animowanych wymagany jest udział producentów z trzech państw członkowskich Unii Europejskiej. Część wkładu finansowego przypadająca na producenta lub producentów z każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej wynosi co najmniej 10 procent;

d) minimalny wkład finansowy na rzecz powstałego w koprodukcji utworu audiowizualnego innego niż utwór animowany, wniesiony odpowiednio przez producentów ze Strony UE (ujętych łącznie) i producentów z Korei (ujętych łącznie), nie może być niższy niż 30 procent całkowitych kosztów produkcji utworu audiowizualnego. W odniesieniu do utworów animowanych wkład ten nie może być niższy niż 35 procent całkowitych kosztów produkcji;

e) wkład producentów każdej ze Stron (ujętych łącznie) obejmuje rzeczywisty udział techniczny i artystyczny, a między wkładami obu Stron zapewnia się równowagę. W szczególności, w przypadku powstałych w koprodukcji utworów audiowizualnych innych niż utwory animowane, techniczny i artystyczny wkład producentów każdej ze Stron (ujętych łącznie) nie różni się o więcej niż 20 punktów procentowych od ich wkładu finansowego, a w żadnym razie nie może stanowić więcej niż 70 procent łącznego wkładu. W odniesieniu do utworów animowanych techniczny i artystyczny wkład producentów każdej ze Stron (ujętych łącznie) nie różni się o więcej niż 10 punktów procentowych od ich wkładu finansowego, a w każdym razie nie może stanowić więcej niż 65 procent łącznego wkładu;

f) udział producentów z państw trzecich, które ratyfikowały konwencję UNESCO, w powstałym w koprodukcji utworze audiowizualnym dopuszcza się, w miarę możliwości, w stopniu nieprzekraczającym 20 procent całkowitych kosztów produkcji lub wkładu technicznego i artystycznego w utwór audiowizualny.”

Strony ponownie potwierdzają, że w ramach dotyczącego koprodukcji uprawnienia do korzystania z odpowiednich systemów Stron na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych zapewnia się wzajemne korzyści, oraz że koprodukcjom spełniającym określone kryteria przyznaje się status utworów europejskich (względnie: koreańskich) bez żadnych dodatkowych warunków.

Dotyczące koprodukcji uprawnienie do korzystania z odpowiednich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych ustanawia się na okres trzech lat.

2020/0039 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 167 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 1 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony.

(2) Umowa obejmuje Protokół w sprawie współpracy kulturalnej („protokół") który, zgodnie z jego art. 1, ustanawia ramy dla współpracy Stron w celu ułatwienia wymiany związanej z działalnością kulturalną oraz wymiany dóbr i usług w dziedzinie kultury, obejmujących, między innymi, sektor audiowizualny.

(3) Na podstawie art. 5 ust. 8 lit. b) protokołu po wstępnym okresie trzech lat obowiązywanie uprawnienia będzie przedłużane na kolejne okresy tej samej długości, o ile Strona nie wypowie uprawnienia w drodze pisemnego zawiadomienia na co najmniej trzy miesiące przed upływem pierwotnego lub każdego kolejnego okresu.

(6) Z Wewnętrzną Grupą Doradczą, o której mowa w art. 3 ust. 5 protokołu, skonsultowano się w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia przewidzianego w art. 5 ust. 8 protokołu.

(7) Niniejsza decyzja nie powinna wpływać na odpowiednie kompetencje Unii i państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rada stwierdza przedłużenie obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych do korzystania z odpowiednich systemów Stron na rzecz promowania lokalnych/regionalnych treści kulturowych przewidzianego w art. 5 protokołu na okres trzech lat, od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu 1 kwietnia 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący